

Ministerstvo životního prostředí

Vršovická 1442/65 100
10 Praha 10

Prostřednictvím

**Krajského úřadu Olomouckého kraje
Odbor životního prostředí a zemědělství**

Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc

Ke sp. zn. KÚOK/133477/2019/OŽPZ/7232
č. j. KUOK 97013/2020

Veltruby dne 23. 9. 2020

Odvolání proti rozhodnutí o změně integrovaného povolení

Obec Veltruby, se sídlem Sportovní 239, IČO: 00235881 (dále jen „**odvolatel**“), byl účastníkem řízení o změně integrovaného povolení dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o znečišťování a o změně některých zákonů (dále jen „**zákon o integrované prevenci**“), pro zařízení: „Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“ společnosti Sev.en EC, a.s., se sídlem K Elektrárně 227, 533 12 Chvaletice, IČO: 287 86 009 (dále jen „**zařízení**“ a „**provozovatel**“). Řízení bylo vedeno u Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen „**krajský úřad**“) pod sp. zn. KÚOK/133477/2019/OŽPZ/7232.

Krajský úřad dne 7. 9. 2020 vydal rozhodnutí o změně integrovaného povolení č. j. KUOK 97013/2020 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“). Napadené rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 8. 9. 2020 a odvolatel proti němu tímto ve lhůtě dle § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „**správní řád**“) podává odvolání v rozsahu výroků A., B. a D. a navrhuje, aby Ministerstvo životního prostředí jako odvolací správní orgán:

- I. Napadené rozhodnutí v rozsahu uvedených výroků dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu **zrušilo a ve věci sám rozhodl** v souladu s návrhem odvolatele tak, že se žádost provozovatele o změnu integrovaného povolení zamítá,

Nebo alternativně

- II. Napadené rozhodnutí v rozsahu uvedených výroků dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu **zrušilo a vrátil věc** správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Odvolatel především namítá, že v projednávané věci **nebyly splněny podmínky** pro udělení výjimky dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci a **rozhodnutí je tedy nezákonné**. Nesplnění podmínek dle citovaného ustanovení spatřuje odvolatel zejména v nepřiměřeně vysokých emisních limitech pro NO_x a Hg, v neodůvodněně dlouhé době výjimky, harmonogramu, který nevede k nejrychlejšímu možnému snížení emisí, a v nesprávně zpracovaném odborném posouzení.

Dále odvolatel namítá, že odborné posouzení předložené provozovatelem, z něhož krajský úřad při rozhodování vycházel, je **v rozporu s Metodikou Ministerstva životního prostředí** k aplikaci § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, č. j. MZP/2018/710/848 (dále jen „**metodika MŽP**“).¹ Odborné

¹ Metodika MŽP je dostupná online zde:

posouzení včetně jeho příloh obsahuje nedostatky, které způsobují také věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí.

I. Skutkové a právní okolnosti a předchozí vývoj řízení

Napadeným rozhodnutím (výroky A. a B.) byla zařízení **udělena výjimka z emisních limitů spojených s BAT**, a to pro roční limit emisí oxidů dusíku (NO_x) na 8 let a emisí rtuti (Hg) na 6 let. **Odchýlení od emisních limitů** spojených s BAT je přitom možné pouze **za velmi výjimečných okolností v řádně odůvodněných případech** – tento postup upravuje č. 15 odst. 4 směrnice o průmyslových emisích, resp. § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci a také metodika MŽP.

Výjimka z emisních limitů byla udělena v následujícím rozsahu:

Látka	Úroveň emisí spojená s BAT	Stanovený emisní limit (výjimka)	Absolutní emise v souladu s BAT / rok	Absolutní emise při udělení výjimky /rok	Rozdíl v absolutních emisích / rok	Celkový rozdíl v absolutních emisích (8 let pro NO _x , resp. 6 let pro Hg)
NO_x	85 – 175 mg/ m ³	195 mg/m ³	2 949,333 tun	3 286,4 tun	337,067 tun	2 696,536 tun
Hg	1 – 7 µg/m ³	25 µg/m ³	117,973 kg	421,333 kg	303,360 kg	1 820,16 kg

Dále byl výrokem D. rozhodnutí uložen provozovateli **závazný harmonogram** pro přijímání kroků ke snížení emisí obou polutantů v době udělené výjimky. Podstatným milníkem obou harmonogramů je **17. 8. 2024**, kdy má dojít k **přezkumu integrovaného povolení** (a udělené výjimky) na základě dosavadních výsledků nově instalovaných technologií.

Výrok C. napadeného rozhodnutí ukládá provozovateli povinnost v souladu se Závěry o BAT od 17. 8. 2021 provádět kontinuální měření Hg. Tento výrok odvolatel svým odvoláním nenapadá.

Napadené rozhodnutí je již druhým rozhodnutím správního orgánu prvního stupně v projednávané věci. První rozhodnutí vydal dne 28. 6. 2019 Krajský úřad Pardubického kraje pod č. j. KrÚ 40346/2019/OŽPZ/CH, sp. zn. SpKrÚ 487/2019/OŽPZ/100. Výjimka byla tímto prvním rozhodnutím provozovateli **udělena v obdobném rozsahu**, tedy ve výši 195 mg/m³ a v délce 8 let pro NO_x ve výši 25 µg/m³ a v délce 6 let a 4 měsíce (nyní 6 let) pro Hg. Provozovateli byla prvním rozhodnutím povolena také výjimka z denního emisního limitu pro NO_x ve výši 245 mg/m³, kterou však krajský úřad v napadeném rozhodnutí odmítl udělit. Toto rozhodnutí bylo následně zrušeno Ministerstvem životního prostředí v odvolacím řízení rozhodnutím ze dne 20. 11. 2019, č. j. MZP/2019/550/1117, sp. zn. ZN/MZP/2019/550/147 (dále jen „**rozhodnutí MŽP**“).

Krajský úřad při rozhodování vycházel z následujících podkladů předložených provozovatelem:

- žádost o změnu integrovaného povolení ze dne 28. 12. 2018, doplněná 22. 4. 2020 (dále jen „**žádost**“),

- odborné posouzení k udělení výjimky z úrovní emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami ze dne 28. 12. 2018, doplněné 22. 4. 2020 (dále jen „**odborné posouzení**“),
- rozptylová studie s názvem Hodnocení příspěvku Elektrárny Chvaletice k celkové úrovni znečištění ovzduší oxidy dusíku, oxidem uhelnatým a rtuťí po srpnu 2021 (dále jen „**rozptylová studie**“),
- popisný dokument k ekonomickému hodnocení žádosti ze dne 22. 4. 2020 (dále jen „**ekonomické hodnocení**“), včetně 12 příloh, mezi něž patří dvě tabulky obsahující údaje o ekonomickém hodnocení pro NOx a Hg označené jako Příloha č. 11 a č. 12 (dále jen „**tabulky ekonomického hodnocení**“),
- protokol z kontinuálního měření Hg za Linkou odsíření 2 ve dnech 3. 2. – 12. 2. 2020 (dále jen „**protokol z kontinuálního měření Hg**“),
- vyjádření k doplnění podkladů ze dne 22. 4. 2020 (dále jen „**vyjádření k doplnění**“),
- vyjádření provozovatele k námitkám účastníků ze dne 16. 6. 2020 (dále jen „**vyjádření k námitkám**“).

Krajský úřad dále vycházel z vyjádření odborně způsobilé osoby CENIA ze dne 29. 5. 2020, č. j. CEN/20.7/1150/2020 (dále jen „**vyjádření CENIA**“). Dne 7. 7. 2020 proběhlo **ústní projednání žádosti** ve smyslu § 12 zákona o integrované prevenci. Provozovatel následně doplnil svoji žádost o dodatečné informace, týkající se provozu technologií během kontinuálního měření Hg, podáním ze dne 20. 7. 2020.

II. Nezákonost výjimky z emisních limitů Hg

Odvolatel namítá, že **emisní limit** pro Hg ve výši 25 µg/m³, tedy 357 % horní hranice emisního limitu dle Závěrů o BAT, je **nepřiměřeně vysoký**, protože není založen na bezpečně zjištěném aktuálním stavu emisí ve smyslu Metodiky MŽP. Dále odvolatel namítá, že **doba trvání udělené výjimky** je nepřiměřeně dlouhá a nevede tak k nejrychlejšímu možnému dosažení emisních limitů dle Závěrů o BAT, jak požadovalo MŽP ve svém prvním rozhodnutí v této věci (str. 51). Krajský úřad se zároveň nedostatečně vypořádal s problematikou **změny paliva** v zařízení v průběhu doby výjimky. V neposlední řadě odvolatel namítá, že ačkoli MŽP ve svém rozhodnutí jasně vymezilo, jakým způsobem má provozovatel upravit odborné posouzení, **provozovatel tyto změny neprovedl** a zejm. ekonomické hodnocení, ale i další části odborného posouzení jsou **v rozporu s Metodikou MŽP** a nejsou tak dostatečným podkladem pro řízení.

Zároveň odvolatel úvodem namítá, že dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci **je to právě provozovatel, který musí za pomoci odborného posouzení prokázat nezbytnost udělení výjimky**. Není tedy úlohou účastníků řízení ani krajského úřadu prokazovat, že výjimka být udělena nemá. Toto základní východisko se vztahuje dále i na část odvolání týkající se emisních limitů NOx.

1) Stanovený emisní limit je nepřiměřeně vysoký

V rozhodnutí MŽP (str. 47) je uvedeno, že „[t]řetím důvodem ke zrušení rozhodnutí o 20. změně IP a vrácení věci k novému projednání bylo nedostatečné zdůvodnění stanovené hodnoty emisního limitu Hg.“ Odvolatel namítá, že touto vadou trpí i napadené rozhodnutí, neboť nebyl řádně zjištěn aktuální stav emisí dle Metodiky MŽP a zároveň byl emisní limit stanoven s neodůvodněnou rezervou.

a) Nadhodnocení bezpečně zjištěného aktuálního stavu emisí

Pokud jde o bezpečně zjištěný aktuální stav emisí Hg, provozovatel předložil krajskému úřadu nejprve protokol z kontinuálního měření na Lince 2 ze dnů 3. – 12. 2. 2020, které bylo provedeno společností Orgrez, a.s. Následně provozovatel přílohou svého vyjádření ze dne 16. 6. 2020 doplnil také protokol z kontinuálního měření na Lince 1, které proběhlo rovněž ve dnech 3. – 12. 2. 2020, a bylo provedeno provozovatelem za následné autorizace společností Orgrez, a.s. Průměrné emise Hg byly **22,25 µg/m³** na Lince 1 a **22,67 µg/m³** na Lince 2. Obě hodnoty byly naměřeny před zprovozněním látkových filtrů, které jsou v zařízení aktuálně instalovány. Lze přitom očekávat, že **instalace látkových filtrů povede k dalšímu snížení emisí Hg** – ostatně toto očekávání vyjádřil i sám provozovatel a potvrdil jej tím, že zahrnul náklady na látkové filtry do ekonomického hodnocení.

Metodika MŽP přitom v pozn. č. 12 uvádí, že při indikativním kontinuálním měření Hg „*[v] optimálním případě musí být veškeré instalované koncové technologie, které mohou sekundárně snižovat emise Hg, v době měření provozovány s nejvyšší dlouhodobě udržitelnou a technicky možnou účinností. Pokud nejsou taková data k dispozici, musí být alespoň vyhodnocen potenciální efekt uvedených technologií na emise Hg.*“ Smyslem této podmínky je **simulovat okolnosti, za kterých bude zařízení provozováno po 17. 8. 2021**, tedy po účinnosti nových emisních limitů dle Závěrů o BAT, a zjistit tak reálné množství emisí Hg, k němuž bude docházet v době výjimky. Před účinností Závěrů o BAT (a tím spíše před 30. 6. 2020, tedy před koncem Přechodného národního plánu, kdy byla měření provedena) totiž nemusejí být v plném provozu všechny technologie, které budou po účinnosti Závěrů o BAT pomáhat ke snížení emisí Hg.

Odvolatel namítá, že **nebyla splněna podmínka vyhodnocení potenciálního efektu látkových filtrů na emise Hg**. To znamená, že hodnoty, které krajský úřad přijal za „bezpečně zjištěný aktuální stav emisí“ jsou nadhodnocené. Krajský úřad tento argument odvolatele v odůvodnění rozhodnutí (str. 21) odmítl s tím, že „*není možné v současné době přesně stanovit vliv látkových filtrů na emise Hg v Elektrárně Chvaletice.*“ K tomu odvolatel namítá, že v takovém případě látkové filtry ani elektrostatické odlučovače neměly být vůbec zahrnuty do ekonomického hodnocení. Zároveň však odvolatel považuje za nepravděpodobné, že by sám provozovatel nedisponoval ani orientačním interním odhadem snížení emisí Hg v důsledku instalace látkových filtrů.

Z dostupných informací je patrné, že **látkové filtry mohou mít účinnost zachytu velmi jemných prachových částic, na které může být Hg vázána, až 99,9 %**, naopak nemají přílišný vliv na plynné částice Hg.² Pokud tedy provozovatel zná rozložení různých forem Hg ve spalínách, lze alespoň rámcově odvodit vliv instalace látkových filtrů na zachyt Hg vázané na pevné částice. Zároveň je známo, že látkové filtry **mají vyšší účinnost zachytu Hg než elektrostatické odlučovače**,³ které jsou nyní v zařízení instalovány a které navíc podle výroků provozovatele nefungují správně a musí být tedy odstraněny. Studie z Číny uvádějí, že účinnost zachytu Hg u elektrostatických odlučovačů je 29 % a u **látkových filtrů v průměru 67 %**.⁴ Vliv látkových filtrů tedy dle odvolatele lze vyčíslit.

Absence zahrnutí vlivu látkových filtrů na emise Hg způsobuje, že nebyly naplněny požadavky Metodiky MŽP a indikativní kontinuální měření neodpovídá podmínkám, které budou v zařízení panovat po 17. 8. 2021. Tento závěr potvrzují také údaje ze zprávy o plnění integrovaného povolení za rok 2019, kde je uvedeno, že průměrné emise TZL v zařízení v daném roce byly 26,3 mg/m³ (bloky B1 a B2), resp. 31,02 (bloky B3 a B4). Do srpna 2021 přitom bude muset provozovatel dosáhnout snížení emisí TZL na úroveň emisního limitu ve výši 2-8 mg/m³. To znamená, že **bez ohledu na snižování emisí Hg bude muset v zařízení dojít ke změnám v oblasti emisí TZL, které budou mít vedlejší efekt také na**

² http://mercuryconvention.org/Portals/11/documents/publications/BAT_BEP_E_interractif.pdf, str. 17.

³ http://mercuryconvention.org/Portals/11/documents/publications/BAT_BEP_E_interractif.pdf, s. 49.

⁴ http://mercuryconvention.org/Portals/11/documents/publications/BAT_BEP_E_interractif.pdf, s. 49.

snížení emisí Hg. Proto musí být bezpečně zjištěný aktuální stav emisí Hg dále **korigován (snížen) o očekávaný pozitivní vliv látkových filtrů.**

b) Stanovení emisního limitu v nepřiměřené výši vzhledem k aktuálnímu stavu

Kromě toho, že z výše uvedených důvodů byl aktuální stav emisí provozovatelem nadhodnocen, krajský úřad zároveň stanovil emisní limit, který je ještě vyšší než tento nadhodnocený aktuální stav. Konkrétně krajský úřad udělil výjimku v původní požadované výši, tedy **25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$** , a to s odůvodněním, že „*je zřejmé, že v současné době nelze definovat jednoznačný trend průměrných denních i ročních hodnot emisí Hg,*“ a že „*oproti zjištěné průměrné hodnotě emisí rtuti ve výši 22,67 $\mu\text{g}/\text{m}^3\text{N}$ (respektive 22,25 $\mu\text{g}/\text{m}^3\text{N}$), je rezerva emisního limitu přiměřená.*“ (str. 15 rozhodnutí) Stejně tak provozovatel v odborném posouzení (str. 20) uvádí, že „*[n]avrhovaný emisní limit 25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ je na úrovni horních naměřených hodnot při kontinuálním měření emisí rtuti.*“

K tomu však odvolatel upozorňuje, že horní hodnoty naměřené při kontinuálním měření emisí rtuti jsou v roční průměrné hodnotě již reflektovány, jinými slovy průměrná hodnota může být tvořena i hodnotami extrémnějšími a vyššími (způsobenými fluktuací obsahu rtuti v palivu) a nevylučuje je. **Stanovení emisního limitu na úrovni horních hodnot naměřených při kontinuálním měření je tedy nesprávné.** Emisní limit tedy není třeba stanovovat „s rezervou“ oproti aktuálnímu zjištěnému stavu emisí. Jak je patrné z výsledků indikativního kontinuálního měření, emisní hodinové a denní koncentrace **již před instalací látkových filtrů jen zřídka překračují navržený roční emisní limit**, naopak se často pohybují i velmi výrazně pod tímto limitem. K tomu odvolatel připomíná, že dle § 9 odst. 1 vyhlášky č. 415/2012 Sb., mohou průměrné denní koncentrace emisí dosáhnout až 110 % ročního emisního limitu a průměrné půlhodinové koncentrace emisí mohou dosáhnout až 200 % ročního emisního limitu. **Právní předpisy tedy poskytují dostatečný prostor pro fluktuaci emisních koncentrací.**

V odůvodnění napadeného rozhodnutí, písm. n), je uvedeno, že nižší emisní limit nemohl být stanoven, protože „*např. ve dnech 3. 2. 2020 a 4. 2. 2020 (str. 17 protokolu z kontinuálního měření) nebyly splněny podmínky plnění specifického emisního limitu ve vztahu k půlhodinovým koncentracím (přesáhly by úroveň 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$) a to by vedlo k sankcím v souladu s § 37 zákona.*“ K tomu odvolatel namítá, že hodnoty půlhodinových průměrů emisí Hg v protokolech z kontinuálního měření předložených provozovatelem **velmi zřídka překračují 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$** a proto lze očekávat, že do doby účinnosti Závěrů o BAT jednak dojde k instalaci látkových filtrů a provozovatel bude dále optimalizovat provoz tak, aby tato úroveň emisí nebyla překročena. Naopak mnohem častěji jsou půlhodinové průměry emisí **mnohem nižší než 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, často i pod 10 $\mu\text{g}/\text{m}^3$.** Půlhodinové průměry emisí dle protokolu z kontinuálního měření zároveň **nezahrnují odečet chyby měření** dle § 9 odst. 7 vyhlášky č. 415/2012 Sb., ve **výši až 40 % specifického emisního limitu.** Plnění emisních limitů se přitom posuzuje až po odečtu této hodnoty. Současné excesy při měření proto nelze považovat za důvod pro stanovení celkového vyššího ročního emisního limitu.

c) Rozpor s dokumentem Accepted Split Views Rationales

Metodika MŽP (str. 4) stanoví, že „*lze obecně považovat za vhodné dosažení hodnot, které byly v procesu tvorby příslušného BREF a závěrů o BAT akceptovány Evropskou komisí jako relevantní pro vymezenou skupinu zařízení, ale nebyly z nejrůznějších důvodů v BAT zohledněny – jedná se o tzv. accepted split views...*“ Tyto „accepted split views“ stanoví jako **nejvyšší přijatelný emisní limit pro Hg koncentraci ve výši 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$.**⁵ Navíc i lobbistické sdružení uhelných společností EURACOAL navrhovalo emisní limit ve výši až 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$.⁶

⁵ Assessment of split view rationales, str. 121.

⁶ Tamtéž.

Krajský úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí, písm. n), uvádí: „Z provozovatelem předloženého desetidenního kontinuálního měření vyplývá, že podatel VII uváděný (navržený) emisní limit ve výši 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ by zařízení nesplnilo, neboť emisní limit je v souladu s § 9 odst. 1 vyhlášky č. 415/2012 Sb. splněn pokud žádná platná denní průměrná hodnota nepřekročí 110 % hodnoty specifického emisního limitu tj. 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ – což je představuje hodnotu 22 $\mu\text{g}/\text{m}^3$.“ K tomu odvolatel namítá, že jednak indikativní kontinuální měření nezohledňuje potenciální účinky látkových filtrů a zároveň že **skutečnost, že by provozovatel přísnější emisní limit nesplnil, není sama o sobě důvodem pro udělení výjimky ve větším rozsahu.**

Obzvláště u emisí Hg, kde neexistuje „strop“ pro výjimku v podobě emisních limitů dle přílohy V. směrnice o průmyslových emisích, je třeba, aby správní orgány vyhodnocovaly, zda požadované výjimky nejsou zcela excesivní. Právě k tomu má dle metodiky MŽP sloužit dokument *Accepted Split Views Rationales*. **Krajský úřad zcela pominul úvahu, zda má být výjimka vůbec udělena, pokud natolik přesahuje běžné emise Hg v jiných zařízeních.** Zároveň odvolatel připomíná, že **provozovatel v současnosti a v době výjimky neplánuje provozovat žádnou technologii specificky určenou ke snižování emisí Hg a spoléhá se pouze na vedlejší efekty technologií, které by stejně musel instalovat ke snížení emisí ostatních polutantů.** Srovnání s dokumentem *Accepted Split Views Rationales* ukazuje, že **takovýto přístup je nedostatečný.**

Podatel tedy shrnuje, že navržený **emisní limit je příliš vysoký, neboť není podložen ani stávajícím bezpečně zjištěným stavem emisí Hg, ani dokumentem *Accepted Split Views Rationales*, na který odkazuje metodika MŽP. Navrhovaná výše emisí v případě udělení výjimky je zhruba o 10 % vyšší, než je bezpečně zjištěný aktuální stav emisí.** Zároveň podatel namítá, že údajný bezpečně zjištěný aktuální stav nezohledňuje potenciální pozitivní účinky látkových filtrů a **nelze jej považovat za dostatečný podklad pro řízení.** Nadsazený emisní limit pro Hg navíc **komplikuje posouzení dalších kritérií dle Metodiky MŽP** (např. pokud jde o srovnávání měrných nákladů). Dostupné informace (blíže v části II. bodě 1) písm. a) a b) tohoto odvolání) nasvědčují tomu, že provozovatel záměrně žádá o nadsazený emisní limit s cílem vytvořit rezervu pro úspory provozních nákladů nebo pro budoucí změnu paliva (podrobněji dále v odvolání).

2) Doba trvání udělené výjimky je nepřiměřeně dlouhá

MŽP ve svém rozhodnutí ohledně délky výjimky z emisního limitu pro Hg (původně v délce 6 let a 4 měsíce, nyní 6 let) konstatovalo, že „[p]ovolující úřad musí vyhodnotit, **nakolik se návrh provozovatele odchyľuje od technicky nejkratší reálné doby realizace opatření.**“ (str. 50) Krajský úřad v tomto ohledu délku výjimky zdůvodnil harmonogramem pro snižování emisí Hg, který byl provozovateli uložen výrokem D. napadeného rozhodnutí. Odvolatel má však stále pochybnosti o tom, zda uvedený harmonogram skutečně vede k nejrychlejšímu možnému dosažení emisních limitů dle Závěrů o BAT. Krajský úřad zejména nedostatečně odůvodnil odchýlení od prokazatelně kratší reálné doby realizace stejných opatření na jiných zařízeních v ČR.

Účastníci řízení krajskému úřadu na ústním jednání a v pozdějších podáních již doložili veřejně dostupné **informace z dalších řízení o žádostech o výjimku z emisních limitů pro Hg a NO_x jako příklad postupů v obdobných případech, které vedou k dosažení úrovní spojených s BAT v kratším čase, než navrhuje provozovatel v projednávané věci.**

- Před krajským úřadem Ústeckého kraje je vedeno řízení o výjimce z emisních limitů pro zařízení „Elektrárna Tušimice II – Výroba a dodávka elektrické energie a tepla“. ⁷ O výjimku je žádáno **pro Hg ve výši 28 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ a emisních limitů spojených s BAT má být dosaženo do 31. 8. 2022**

⁷ Stručné shrnutí údajů o řízení je dostupné zde: [https://www.mzp.cz/ipcc/ipcc4.nsf/\\$pid/MZPPRFI6BDC](https://www.mzp.cz/ipcc/ipcc4.nsf/$pid/MZPPRFI6BDC).

(kotle K21 a K22), resp. **do 30. 6. 2023** (kotle K23 a K24). Zvolenou technologií pro dosažení emisních limitů dle Závěrů o BAT je kombinace látkových filtrů a injektáže uhlíkového sorbentu, tedy stejné technologie, které byly zvoleny provozovatelem v projednávané věci.

- Před krajským úřadem Ústeckého kraje je rovněž vedeno řízení o výjimce z **emisních limitů Hg** pro zařízení „Kondenzační parní elektrárny s kogenerací elektrické energie a tepla“⁸ (26 µg/m³). Plnění emisních limitů spojených s BAT má být dosaženo **do 31. 12. 2022** (kotel K25), **do 31. 12. 2023** (kotel K24) a **do 30. 4. 2024**. Zvolenou technologií pro dosažení emisních limitů dle Závěrů o BAT je opět kombinace látkových filtrů a injektáže uhlíkového sorbentu.
- Před krajskými úřady Ústeckého a Středočeského kraje jsou dále vedena řízení o výjimce z **emisních limitů Hg** pro zařízení „Elektrárna Ledvice, zařízení pro výrobu elektrické energie a tepla“ (kotel K6, 28 µg/m³),⁹ zařízení „Elektrárna Počeradý“¹⁰ (28 µg/m³) a zařízení „Elektrárna Mělník I.“¹¹ (25 µg/m³). Ve všech těchto případech je výjimka požadována **do 30. 6. 2025**, tedy na méně než 4 roky. Zvolenou technologií pro dosažení emisních limitů dle Závěrů o BAT je u všech zařízení kombinace látkových filtrů a injektáže uhlíkového sorbentu, s výjimkou Elektrárny Mělník I., kde je navíc instalována technologie GORE filtrů.

Konkrétní harmonogramy opatření z těchto řízení má k dispozici CENIA i krajský úřad Ústeckého kraje. Odvolatel tedy namítá, že **ve srovnání s výše uvedenými řízeními je zjevné, že navržená doba výjimky 8 let je příliš dlouhá a harmonogram opatření není dostatečně efektivní.**

Tyto výhrady odvolatele krajský úřad v rozhodnutí přešel s tím, že „nelze vyhodnotit, zda je požadovaná délka výjimky ze Závěrů o BAT na jiných zařízeních oprávněná, neboť důvody dle § 14 odst. 5 zákona, za kterých může být výjimka udělena, jsou pro každé zařízení specifické a jsou předmětem samostatného řízení.“ (písm. z) odůvodnění) V tomto ohledu krajský úřad **rezignoval na svou povinnost kriticky zhodnotit žádost** předloženou provozovatelem, jak mu ukládalo výše citované rozhodnutí MŽP. Odvolatel postrádá odůvodnění jak ze strany provozovatele, tak ze strany krajského úřadu, proč by nebylo možné v podobných termínech dosáhnout snížení emisí Hg i v zařízení v projednávané věci. Pokud by takovým důvodem měla být technická charakteristika zařízení v projednávané věci, tato charakteristika nebyla ze strany krajského úřadu ani provozovatele specifikována a **nebylo vysvětleno, jakým způsobem se promítá do nutnosti delší doby výjimky.**

Odvolatel zároveň namítá, že technologie ke snížení emisí Hg, tedy látkové filtry, jsou v zařízení instalovány postupně (viz str. 15 napadeného rozhodnutí). Nejdříve na blocích B3 a B4 (očekávané zprovoznění během roku 2021, jejich konstrukce probíhá již nyní), následně na blocích B1 a B2 (očekávané zprovoznění v roce 2022). Krajský úřad proto pochybil, když stanovil harmonogram **pro celé zařízení dohromady**, neboť takový postup nevede k nejrychlejší možné aplikaci Závěrů o BAT. Harmonogram pro bloky B3 a B4 **by mohl být přinejmenším o rok urychlen** oproti blokům B1 a B2.

Zároveň je harmonogram stanovený ve výroku D. dle názoru odvolatele stále poměrně benevolentní např. v tom, že poskytuje **nejprve 2 roky** v době výjimky (do 30. 4. 2023) pro „záruční provoz“ látkových filtrů a potom **ještě další rok** na jejich „optimalizaci“ (do 30. 4. 2024). To je nepřiměřeně dlouhá doba obzvláště vzhledem k blokům B3 a B4, kde by měly být látkové filtry instalovány ještě před začátkem doby výjimky. Zároveň není jasné, co se rozumí laděním a optimalizací látkových filtrů vzhledem k tomu, že se **nejedná o technologii, která by závisela na přesném odměřování provozních parametrů**, jako je např. vstřikování konkrétního množství reagentu u technologie SNCR.

⁸ Viz: [https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/\\$pid/MZPPRHFI6BNO](https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/$pid/MZPPRHFI6BNO).

⁹ Viz: [https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/\\$pid/MZPPRHFI6B3D](https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/$pid/MZPPRHFI6B3D).

¹⁰ Viz: [https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/\\$pid/MZPPRHFI6C96](https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/$pid/MZPPRHFI6C96).

¹¹ Viz: [https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/\\$pid/MZPMKHGZTFUZ](https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/$pid/MZPMKHGZTFUZ).

Harmonogram zároveň počítá s **výběrem a instalací nové technologie** (pravděpodobně vstřikování aktivního uhlí) až po roce 2024. Tento proces by přitom **mohl probíhat paralelně s optimalizací látkových filtrů**, jejichž přínos pro snížení emisí Hg je nepochybný, avšak zřejmě nelze očekávat, že již samotná tato technologie dosáhne emisního limitu 7 µg/m³ dle Závěrů o BAT. Proces dosažení emisních limitů dle Závěrů o BAT by se dal takto značně urychlit.

Jak již bylo uvedeno výše, ze zprávy o plnění podmínek integrovaného povolení za rok 2019 vyplývá, že k radikálnímu snížení emisí TZL a tedy zřejmě i **zprovoznění látkových filtrů bude muset dojít ještě před 17. 8. 2021**. Není tedy důvod domnívat se, že optimalizace této technologie bude trvat další tři roky. Odvolatel proto namítá, **že lhůta 3 roky v době výjimky, resp. téměř 4 roky od současnosti, pro vyhodnocení efektu látkových filtrů na emise Hg je nepřiměřeně dlouhá**.

3) Problematika změny paliva nebyla krajským úřadem dostatečně vyřešena

Krajský úřad se ve svém rozhodnutí zabýval také vlivem potenciální změny paliva v zařízení na emise Hg. Pro úplnost odvolatel dodává, že ke změně by mělo dojít zhruba v roce 2024, kdy skončí provoz dolu ČSA a aktuální „palivo mix“ (uhlí z dolu Vršany a ČSA) bude **nahrazeno pouze uhlím z lomu Vršany, které má nižší výhřevnost**. Tato skutečnost je relevantní pro řízení o výjimce, neboť se změnou paliva může být spojeno riziko navýšení emisí Hg v době výjimky.

Krajský úřad ke změně paliva ve svém rozhodnutí (str. 14) uvedl: „Z předložených údajů jednoznačně vyplývá, že hodnota obsahu rtuti fluktuuje v případě obou paliv, což je skutečnost, jejíž doložení požadovalo ministerstvo ve svém rozhodnutí (str. 47). Průměrné hodnoty Hg v palivu v roce 2019 dosahovaly koncentrace 0,334 g/t pro palivo mix a 0,273 g/t pro palivo Vršany. Dále pak provozovatel není schopen v tuto chvíli predikovat, jaký bude vývoj obsahu rtuti v palivu s výhledem do budoucna, což provozovatel doložil **rozborů Hg z geologických vrtů v lomu Vršany, jež dokladují fluktuaci rtuti i v rámci jednotlivých slojí (kde se koncentrace Hg pohybuje od 0,36 do 1,04 g/t)**." Dále krajský úřad uvedl, že „Při kontinuálním měření bylo spalováno „palivo mix“, které má vyšší průměrný obsah rtuti (viz odrážka výše), tj. **naměřená hodnota reprezentuje nejméně příznivý stav a ve skutečnosti budou emise Hg pravděpodobně nižší** (dále viz níže k látkovým filtrům).“ (str. 14 napadeného rozhodnutí)

Tyto výroky krajského úřadu jsou **ve vzájemné kontradikci**. Na jedné straně krajský úřad přiznává, že z rozboru geologických vrtů v lomu Vršany vyplývá, že obsah Hg v uhlí se zde pohybuje od 0,36 g/t, což je obsah obdobný jako v současném „palivu mix“, až do 1,04 g/t, což je **obsah skoro třikrát vyšší než v současném palivu mix**. Tyto údaje potvrzují obavy odvolatele, že provozovatel si již nyní v rámci emisního limitu vytváří rezervu pro budoucí faktické navýšení emisí Hg, které bude mít významný nepříznivý vliv na životní prostředí a lidské zdraví.

Na druhou stranu ale krajský úřad uvádí, že v současnosti naměřené hodnoty reprezentují nejméně příznivý stav emisí. Odvolateli **není jasné, jak krajský úřad k tomuto závěru dospěl** vzhledem k tomu, že obsah Hg v dalších slojích lomu Vršany je stejný nebo vyšší než u současného palivového mixu. Zároveň ale, pokud je krajský úřad toho názoru, že v současnosti naměřené hodnoty reprezentují nejméně příznivý stav emisí a ve skutečnosti budou emise Hg pravděpodobně nižší, je to **dalším důvodem pro stanovení přísnějšího emisního limitu**, jak navrhuje odvolatel.

Cílem zákona o integrované prevenci je uplatňování principu dosáhnout vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku uplatněním integrované prevence a omezování znečištění (viz § 1 citovaného zákona). Odvolatel je proto toho názoru, že **budoucí kvalita paliva v době výjimky musí být jasným způsobem zahrnuta do rozhodování krajského úřadu** o výjimce, aby bylo možné vyhodnotit reálné dopady výjimky na životní prostředí a lidské zdraví.

4) Hodnocení dle kritérií metodiky MŽP bylo provedeno nesprávně

Dle názoru odvolatele krajský úřad **nesprávně vyhodnotil kritérium údaje o emisích** dle metodiky MŽP. Zároveň krajský úřad v odůvodnění rozhodnutí nadále nesprávně vycházel z **rozptylové studie pro Hg**, která je dle předchozího rozhodnutí MŽP pro tyto účely nevhodná. A konečně provozovatel vůbec **neprovedl hodnocení** pro kritérium průměrných ročních nákladů scénáře BAT a návrhového scénáře vztahených na redukované množství polutantu, nákladů v oboru a referenčních nákladů. Hodnocení **nákladů v oboru** bylo krajským úřadem provedeno odlišným způsobem od metodiky MŽP a hodnocení je odlišné od závěru CENIA.

a) Údaje o emisích (trendy v ročním množství emisí)

Krajský úřad kritérium údajů o emisích (důležitost **) vůbec nevyhodnotil s odůvodněním, že „*je v rámci trendu těžko porovnatelné z důvodu přechodu od jednorázového ke kontinuálnímu měření, přičemž lze předpokládat, že bezpečně zjištěný aktuální stav dle kontinuálních měření odpovídá předpokládané reálné dlouhodobé průměrné koncentraci rtuti v emisích a hodnoty měřené v minulosti jednorázovými metodami byly pravděpodobně až na jednotlivé fluktuace podhodnocené.*“ S tímto hodnocením odvolatel nesouhlasí.

Vzhledem k tomu, že jako **bezpečně zjištěný aktuální stav** emisí určený indikativním kontinuálním měřením provozovatel uvádí hodnotu **22,67 $\mu\text{g}/\text{m}^3$** , lze tuto hodnotu považovat za východisko pro výpočet absolutního množství emisí v letech před výjimkou. Vzhledem k tomu, že provozovatel požaduje **výjimku ve výši 25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$** , tedy více, než kolik činí bezpečně zjištěný aktuální stav emisí, při zachování stejné výroby budou mít emise v době před a po případném udělení výjimky rostoucí tendenci. Provozovatel nadto plánuje průměrnou roční výrobu od roku 2021 ve výši 4,6 TWh (viz str. 2 ekonomického hodnocení), tedy více než byla průměrná výroba v letech 2015-2019 (3,58 TWh roční průměr výroby). Trend emisí je tedy rostoucí a žádost je proto potřeba v tomto kritériu hodnotit **negativně**.

b) Chybějící hodnocení kritérií v ekonomické části hodnocení

V ekonomickém hodnocení předloženém provozovatelem zcela chybí výpočet měrných nákladů na redukci 1 kg polutantu (nBAT a nNS), což vede k absenci vyhodnocení kritérií 1) průměrné roční náklady scénáře BAT a návrhového scénáře vztahené na redukované množství polutantu (**), 2) srovnání s náklady v oboru (***) a 3) referenčními náklady (**). Provozovatel toto zdůvodňuje skutečností, že:

„V Metodice je doporučeno nahradit neexistující limit IED za hodnotu rovnou bezpečně zjištěnému aktuálnímu stavu. Vzhledem k tomu, že hodnota bezpečně zjištěného stavu je dle dodaného měření (3) rovna 22,67 $\mu\text{g}/\text{Nm}^3$, což je hodnota nižší než navrhovaný emisní limit (25 $\mu\text{g}/\text{Nm}^3$), je rozdíl SIED - SNS záporný. Kdyby byla místo emisního limitu Návrhového scénáře použita hodnota bezpečně zjištěného stavu, byl by tento rozdíl nulový. V tomto případě vychází buď záporné číslo měrných nákladů nNS, nebo se dostaneme k dělení nulou, což rovněž nevede k vypovídajícímu výsledku. Z našeho pohledu tedy není možné porovnávat měrné hodnoty nákladů na 1 kg emisí rtuti, proto pracujeme pouze s rozdílem hodnot Návrhového scénáře a scénáře BAT.“ (odst. 5.4.8 vyjádření k doplnění žádosti)

Nemožnost výpočtu měrných nákladů na redukci 1 kg polutantu poukazuje na jádro problému – hlavní důvod, proč je nezbytné žádost o výjimku zamítnout. **Navrhovaný emisní limit je totiž vyšší než bezpečně zjištěný aktuální stav emisí**, což je ostatně problém, na který odvolatel poukazuje také v části II., bodě 1) tohoto odvolání. To znamená, že provozovatel v rámci návrhového scénáře nabízí, že za vynaložené náklady (231 mil. Kč za rok) zvýší emise Hg o 2,33 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Takový návrh je sám o sobě absurdní a není tedy divu, že při dosažení do výpočtových vzorců dle metodiky MŽP vede k absurdním závěrům. Toto zjištění zároveň vzbuzuje podezření, že provozovatel uměle nadsadil emisní limit

návrhového scénáře tak, aby v případě udělení výjimky ušetřil na provozních nákladech na technologie. Takový přístup je dle názoru odvolatele nepřipustný.

Všechna tři kritéria hodnocení, která provozovatel nedoložil, byla v hodnocení CENIA (str. 21) opomenuta z toho důvodu, že „*Měrné náklady na redukci emisí v návrhovém scénáři nelze spočítat, při dosažení průměrné zjištěné hodnoty aktuálně měřeného reálného stavu (dle MP MŽP 2019) vychází záporný jmenovatel zlomku.*“ a „*[m]ěrné náklady na redukci emisí v návrhovém scénáři nelze spočítat přesně podle zadání MP MŽP 2019.*“ CENIA proto pro všechna tři kritéria uvádí „nelze hodnotit“. Stejně hodnocení přebírá i krajský úřad.

Absence současného emisního limitu pro Hg, který by bylo třeba dosadit do vzorce pro kritérium průměrné roční náklady scénáře BAT a návrhového scénáře vztahované na redukované množství polutantu lze přitom vyřešit např. dosažením specifického emisního **limitu pro zařízení zpracovávající odpad ve výši 50 µg/m³** (viz přílohu č. 4 vyhlášky č. 415/2012 Sb.). Tento postup by umožnil výpočet redukováných kg emisí pro oba scénáře a následně srovnání měrných nákladů na redukované kg mezi scénáři navzájem i s náklady v oboru a referenčními náklady.

Dalším možným postupem by bylo provést **výpočty pro přísnější emisní limit, např. 22 nebo 20 µg/m³** (tedy hodnota nižší než aktuální stav emisí). Vzorce dle metodiky MŽP by v tomto ohledu fungovaly a bylo by možné provést srovnání měrných nákladů na snížení emisí Hg alespoň pro přísnější emisní scénáře. Pokud by hodnocení vyšlo negativně, bylo by jasné, že i v případě navrženého emisního limitu by bylo hodnocení negativní.

Kromě toho, že provozovatel, krajský úřad ani CENIA v zájmu co nejúplnějšího posouzení dle metodiky MŽP nepřistoupili k žádné modifikaci výpočtových vzorců (např. jak bylo navrženo výše), nezabývali se ani **podstatou problému**, tedy proč vzorce dle metodiky MŽP v projednávané věci selhávají. Metodika MŽP totiž nepočítala s případem, kdy by měl být emisní limit v době výjimky vyšší než bezpečně zjištěný aktuální stav emisí. **Nejedná se přitom o nedostatek metodiky, ale o signál pro krajský úřad, že navržený emisní limit je příliš vysoký.**

Pokud jde o srovnání s referenčními náklady (externalitami), krajský úřad mohl rovněž srovnat celkové množství emisí vypuštěné v době výjimky (1 820,16 kg během 6 let) s náklady na BAT a návrhový scénář v celém období trvání výjimky. Jak již uváděli účastníci řízení v prvním stupni, jedna z nejnovějších studií v tomto oboru, kterou cituje také metodika MŽP, odhaduje škody na životním prostředí a lidském zdraví (tzv. externality) způsobené 1 kg rtuti na minimálně 22 937 EUR.¹² To znamená, že v případě udělení výjimky by emise rtuti způsobené navíc oproti scénáři BAT způsobily **škody ve výši zhruba 186 mil. Kč za rok, resp. 1,1 mld. Kč celou dobu výjimky**. Udělení výjimky by proto bylo z hlediska dopadů na životní prostředí a lidské zdraví zcela iracionální. Velmi vysokým hrozícím škodám na životním prostředí by bylo možné předejít při aplikaci scénáře BAT, jehož náklady nad rámec návrhového scénáře provozovatel odhaduje na **méně než třetinu ročních externalit - pouze 51 mil. Kč ročně**. Podmínka nepřiměřenosti nákladů vzhledem k přínosům pro životní prostředí dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci proto **není v tomto případě splněna**.

Vzhledem k tomu, že požadavkem § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci je, že „*odborné posouzení předložené provozovatelem prokáže,*“ že jsou splněny podmínky pro udělení výjimky, odvolatel namítá, že **provozovatel toto své důkazní břemeno neunesl a splnění zákonných podmínek neprokázal**. Zároveň zákon o integrované prevenci nepřipouští, aby krajský úřad, CENIA nebo další účastníci řízení tuto úlohu provozovatele zastávali a sami sháněli či vytvářeli důkazy o tom, zda jsou podmínky dle citovaného ustanovení naplněny. Odvolatel proto namítá, že žádost o výjimku **měla být krajským úřadem zamítnuta** dle § 13 odst. 2 zákona o integrované prevenci. Udělením výjimky krajský úřad způsobil nezákonnost napadeného rozhodnutí.

¹² Nedellec, V., & Rabl, A. (2016). Costs of Health Damage from Atmospheric Emissions of Toxic Metals: Part 2—Analysis for Mercury and Lead. *Risk Analysis*, 36(11), 2096-2104.

c) Nesprávně zpracované podklady ekonomického hodnocení

Ekonomické hodnocení pro Hg, na jehož základě krajský úřad rozhodl, trpí zásadními vadami. V první řadě jde o **nesprávné zahrnutí nákladů na instalaci technologií ke snížení emisí TZL**, které mají jako vedlejší účinek také snížení emisí Hg. V souladu s rozhodnutím MŽP (str. 53) obecně lze tyto technologie zahrnout do ekonomického hodnocení, avšak **pouze proporčně** vzhledem k jejich účinku na snížení emisí Hg, a pouze za předpokladu, že budou zahrnuty do obou scénářů. Např. v **dalších obdobných řízeních** provozovatelé rozdělují efekty látkových filtrů mezi snížení emisí prachu a Hg následovně: **45 % nákladů** je započteno jako náklad na snížení emisí Hg, 65 % nákladů je započteno jako náklad na snížení emisí prachu.¹³

Provozovatel ve vyjádření k doplnění žádosti (odst. 5.4.3) uvádí, že „[p]otenciální pozitivní efekt plánované technologie ke snižování emisí prachu na emise rtuti, kterou se zabývá kapitola 3.6 tohoto dokumentu, byl promítnut rovněž do ekonomických výpočtů.“ K tomu odvolatel upozorňuje, že potenciální pozitivní efekt látkových filtrů byl sice v odborném posouzení zmíněn, nebyl však promítnut do „bezpečně zjištěného aktuálního stavu emisí“, jak vyžaduje metodika MŽP (více k tomu v části II, bodě 1) tohoto podání). Provozovatel tedy sice započítává **100 % nákladů na látkové filtry a elektrostatické odlučovače** do ekonomického hodnocení, nijak je ale **nezohledňuje v hodnocení ve vztahu k životnímu prostředí**.

Dále provozovatel ve vyjádření k doplnění žádosti (odst. 5.4.3) uvádí, že:

„Do Návrhového scénáře i do scénáře BAT byly zahrnuty náklady na pořízení elektrostatických odlučovačů pro bloky B3 a B4 při obnově EO v letech 2016 a 2017 (náklady odpovídají rozpočtu společnosti KP RIA, která byla v minulosti dodavatelem stavebních prací spojených mimo jiné s danou obnovou). Ve výpočtech se objevují jako jednorázový odpis zmařené investice v roce 2021, protože tyto nové EO nevyhověly požadovaným parametrům a budou nahrazeny látkovými filtry (B3 a B4 v roce 2020, B2 v roce 2021). Náklady na látkové filtry byly také zahrnuty do výpočtů. U rtuti pracujeme pouze s rozdílem nákladů mezi Návrhovým scénářem a scénářem BAT, proto zahrnutím výše uvedených nákladů do obou scénářů nedošlo ke změně rozdílu v nákladech mezi těmito scénáři.“

Tento postup provozovatele je zcela nesprávný. Předně nelze ani do jednoho scénáře zahrnout náklady na pořízení elektrostatických odlučovačů v letech 2016 a 2017. Tato technologie nebyla v zařízení využita, neboť byla nesprávně instalována. Ředitel elektrárny Václav Matys k tomu uvedl: „V roce 2015 a 2016 jsme například dělali velkou obnovu na blocích 3 a 4. Stála nás téměř tři miliardy korun, ale dodavateli se bohužel nepovedlo dodržet garantované parametry.“¹⁴ **Pochybení dodavatele elektrostatických odlučovačů** a následná potřeba provozovatele tuto technologii nahradit látkovými filtry, aby byly vůbec splněny emisní limity pro TZL účinné od 30. 6. 2020, případně dále dle závěrů o BAT, **nemůže být důvodem pro nadsazení nákladů obou scénářů**. Náklady na elektrostatické odlučovače by z hlediska BAT ani návrhového scénáře nebylo nezbytné vynaložit, pokud by provozovatel postupoval s péčí řádného hospodáře a své investice využíval efektivně.

Náklady na instalaci elektrostatických odlučovačů i látkových filtrů byly navíc do obou scénářů **zahrnuty v jejich plné výši, ačkoli primárním účelem těchto je redukce emisí TZL**. Dle rozhodnutí MŽP by takový postup byl možný pouze, pokud by zařízení bylo schopné i bez této investice plnit požadavky závěrů o BAT pro TZL a SO₂. V projednávané věci tomu tak ale není – náklady na technologie ke snížení emisí TZL by měly být započítány pouze proporčně, v souladu s rozhodnutím MŽP (str. 53 rozhodnutí).

¹³ Odborné posouzení k udělení výjimky ze dne 5. 3. 2020, aktualizováno 9. 9. 2020, ve věci vedené krajským úřadem Ústeckého kraje, sp. zn. KUUK/0420972020/ZPZ/IP-76/Z23/Rc (elektrárna Tušimice), str. 18.

¹⁴ Viz: <https://iuhli.cz/musime-posbirat-30-pingpongovych-micku-v-02-arene/>

Provozovatel však na hodnocení účinků technologií rezignuje a nesprávně započítává náklady na tyto technologie v plné výši. Tento postup opět vede k nadhodnocení nákladů pro oba scénáře.

MŽP ve svém rozhodnutí (str. 54) dále uvedlo: „Podle názoru ministerstva ale není vhodné zahrnutí nákladů na kontinuální monitoring do porovnávaných scénářů. Jedná se o požadavek, který nemá přímou souvislost se snižováním emisí Hg a dopadá na všechna obdobná zařízení (spalovací zdroje) bez rozdílu. Povinnost instalovat kontinuální měření emisí Hg není předmětem řízení podle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci.“ Provozovatel však tento **požadavek MŽP nerespektuje a zahrnuje do obou scénářů výdaje na kontinuální měření ve výši 8,9 mil. Kč.** Nelze přisvědčit argumentu provozovatele, že promítnutím dané položky do obou scénářů nemá vliv na rozdíl nákladů mezi scénáři. Manipulace, byť s oběma scénáři, má vliv na jejich srovnání s hodnotami nákladů v odvětví dle metodiky MŽP a také na měrné náklady na redukcí 1 kg polutantu. Nelze proto akceptovat nesprávné vyčíslení nákladů, ani pokud se týká obou scénářů.

Tato pochybení provozovatele **krajský úřad ve svém rozhodnutí vesměs přešel** s tím, že „[v]zhledem k tomu, že se v rámci ekonomického hodnocení počítá s rozdílem nákladů mezi scénářem BAT a návrhovým scénářem, nemá zahrnutí těchto nákladů do obou scénářů vliv na výsledné hodnocení. Dle názoru úřadu tímto postupem nedošlo k nadhodnocení scénáře BAT oproti scénáři návrhovému.“ (část d) odůvodnění) Odvolatel ale upozorňuje, že **pokud by byl v souladu s metodikou MŽP proveden výpočet měrných nákladů na jednotku redukováného polutantu**, jak odvolatel uvedl výše, už by nebyl posuzován pouze rozdíl mezi náklady na oba scénáře. Naopak, nadhodnocení nákladů (byť u obou scénářů) **by se projevilo v obou scénářích různě**, protože v obou scénářích vystupuje ve vzorci jiná hodnota množství redukováných emisí v kg.

Odvolatel proto namítá, že chyby v ekonomickém hodnocení pro Hg **jsou významné a způsobují nedostatečnost podkladů** pro rozhodnutí ve smyslu § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci. Není přitom úlohou ani krajského úřadu, ani odvolacího správního orgánu nebo účastníků řízení, aby uvedené výpočty provozovatele nahrazovali vlastními a dokládali tak důkazy o naplnění podmínek dle citovaného ustanovení. **Krajský úřad tím, že provozovatele nevyzval k nápravě a na základě uvedených podkladů rozhodl, způsobil nezákonnost napadeného rozhodnutí.**

d) Souhrnné hodnocení kritérií dle metodiky MŽP

Ve světle výše uvedených námitek odvolatel shrnuje, že i celkové hodnocení kritérií dle metodiky MŽP bylo pro Hg provedeno nesprávně. Přehled pro jednotlivá kritéria ukazuje tabulka níže:

Hodnocení ve vztahu k životnímu prostředí	Hodnocení (důležitost dle počtu *)
Údaje o emisích (trendy v ročním množství emisí)	Negativní (**) – viz vysvětlení výše.
Emisní významnost výjimky (celkové emise za rok)	Negativní (***) – ve shodě s hodnocením krajského úřadu.
Imisní významnost výjimky (předpokládané dopady na úroveň imisí)	Dle metodiky MŽP se pro Hg nehodnotí.
Doba trvání výjimky	Neutrální (***) – ve shodě s hodnocením krajského úřadu.
Hodnocení ve vztahu k přiměřenosti nákladů	Hodnocení

Průměrné roční náklady scénáře BAT a návrhového scénáře	Pozitivní (*) – ve shodě s hodnocením krajského úřadu.
Průměrné roční náklady scénáře BAT a návrhového scénáře vztažené na redukované množství polutantu	Hodnocení chybí (**) – ačkoli mohlo být provedeno, jak je vysvětleno výše.
Významnost rozdílu mezi nákladovostí scénáře BAT a návrhového scénáře	Pozitivní (*) – s výhradou pochybení v ekonomickém hodnocení (viz výše), která mohou mít vliv na výsledek tohoto hodnocení.
Vynutitelnost a kontrolovatelnost navržených opatření na jiném místě zařízení / na jiných zařízeních	Hodnocení chybí (**) – ačkoli mohlo být provedeno, jak je vysvětleno výše.
Náklady v oboru	Hodnocení chybí (***) – ačkoli mohlo být provedeno, jak je vysvětleno výše.
Referenční náklady	Hodnocení chybí (**) – ačkoli mohlo být provedeno, jak je vysvětleno výše. Dle výše uvedeného alternativního výpočtu srovnání externalit Hg by mělo být hodnocení negativní.

Z výše uvedeného hodnocení dle metodiky vyplývá, že kritéria o důležitosti **5 *** jsou hodnocena **negativně**, zatímco pouze **2 *** mají **pozitivní** hodnocení a především **kritéria o důležitosti 9 *** **nejsou vůbec hodnocena** (v tabulce červeně), ačkoli takové hodnocení bylo možné provést a **metodika MŽP jej vyžaduje**. I na základě dostupných kritérií by tak měla být výjimka hodnocena negativně a neměla být udělena. Alternativně měl krajský úřad vyzvat provozovatele k doplnění žádosti o chybějící výpočty. V opačném případě nebyla splněna podmínka dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, podle kterého musí odborné posouzení předložené provozovatelem prokázat naplnění podmínek dle citovaného ustanovení. **Udělení výjimky je tak v rozporu s metodikou MŽP a s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci.**

III. Nezákonost výjimky z emisních limitů NOx

Odvolatel namítá, že **emisní limit** pro NOx ve výši 195 mg/m³, tedy o 20 mg/m³ vyšší než emisní limit dle Závěrů o BAT, je **nepřiměřeně vysoký**, protože zařízení je již v současnosti schopno dosahovat nižších hodnot emisí. Dále odvolatel namítá, že **doba trvání udělené výjimky** je nepřiměřeně dlouhá a nevede tak k nejrychlejšímu možnému dosažení emisních limitů dle Závěrů o BAT. V neposlední řadě odvolatel namítá, že ačkoli MŽP ve svém rozhodnutí jasně vymezilo, jakým způsobem má provozovatel upravit odborné posouzení, **provozovatel tyto změny neprovedl** a zejm. ekonomické hodnocení, ale i další části odborného posouzení jsou **v rozporu s Metodikou MŽP** a nejsou tak dostatečným podkladem pro řízení.

1) Stanovený emisní limit je nepřiměřeně vysoký

Rozhodnutí MŽP (str. 47) uvedlo, že „*Ministerstvo doporučuje v pokračujícím řízení **zvážit oprávněnost výjimky v navrhované výši 195 mg/m³**, i když dokument „Assessment of split view rationales“, vydaný v Seville dne 22. 6. 2016 připouští jako odůvodněnou výši stanoveného emisního limitu NO_x na úrovni 180 – 190 mg/m³.*“ (zvýraznění podatele) Odvolatel se s tímto doporučením MŽP ztotožňuje.

Provozovatel na uvedený požadavek MŽP pouze reagoval pouze tím, že poukázal na tabulku v témže dokumentu „Assessment of split view rationales“, kapitola 11.3.1, str. 79-80, kde má být uveden požadavek na přípustnost emisního limitu ve výši 200 mg/m³ pro práškové kotle spalující hnědé uhlí. K tomu však podatel upozorňuje, že dle Evropské komise (*European IPPC Bureau*) je **hodnota emisního limitu 200 mg/m³ vztažena na zařízení bez technologií SCR a SNCR**.¹⁵ Vzhledem k tomu, že zařízení v projednávané věci v rámci návrhového scénáře počítá s využitím technologie SNCR, výjimka z emisního limitu ve výši 195 mg/m³ pro toto zařízení je **zcela neopodstatněná**.

Zároveň odvolatel upozorňuje na zveřejněnou zprávu o plnění podmínek integrovaného povolení pro zařízení za rok 2019.¹⁶ V části vyhodnocení plnění emisního limitu NO_x je uvedeno, že na lince 2, kde již byla instalována technologie SNCR, **bylo v roce 2019 dosaženo průměrných ročních emisí NO_x ve výši 178,32 mg/m³**. To je o 16,68 mg/m³ nižší hodnota, než kolik činí navržený emisní limit, a naopak pouze o 3,32 mg/m³ nad horní hranici intervalu emisí dle závěrů o BAT. Podatel zároveň upozorňuje, že obdobných výsledků by mohlo být v budoucnosti dosaženo i na lince 1, vzhledem k tomu, že zprovoznění technologie SNCR zde provozovatel plánuje až v roce 2021.¹⁷

Udělený emisní limit pro NO_x tedy nemá oporu v současném stavu a pravděpodobně by naopak umožnil provozovateli, aby (přinejmenším na lince 2) zhoršil emisní parametry zařízení oproti současnému stavu. Podatel proto považuje udělení výjimky v navržené výši za **nepříjemné a v rozporu s požadavky § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci**, neboť dosažení úrovně emisí spojených s BAT (případně jim velmi blízkých hodnot) zjevně nevyžaduje nepřiměřené náklady na straně provozovatele.

Krajský úřad k těmto námitkám účastníků řízení uvedl, že „*Vzhledem k dalším probíhajícím investicím na všech blocích v letech 2020 a 2021 však není možné zajistit chod elektrárenských bloků ve stabilních podmínkách. Výsledek investic do snížení emisí se může plně projevit až po optimalizaci provozu po skončení všech velkých investičních akcí od roku 2022 dále. (...) Na druhé lince 1 je úroveň emisí NO_x vyšší (tj. za rok 2019 průměrně 208,31 mg/m³), ale tam bude teprve v letech 2020 a 2021 probíhat další optimalizace provozu.*“ (písm. I) odůvodnění) Z tohoto odůvodnění není patrné, proč krajský úřad nepřikročil ke **stanovení rozdílných emisních limitů pro bloky B1 a B2**, kde ještě technologie SNCR nebyla zprovozněna, **a bloky B3 a B4**, které jsou již dnes schopny plnit i emisní limit např. ve výši 180 mg/m³.

Z přehledu emisních koncentrací NO_x pro jednotlivé bloky (str. 12 napadeného rozhodnutí) je patrné, že trend emisních koncentrací je **pro obě části zařízení setrvale klesající**. Krajský úřad ani provozovatel neposkytl žádné důkazy, na jejichž základě by bylo možné dovodit, že by se koncentrace emisí NO_x měly v následujících letech opět zvyšovat. Naopak, pokud by se měly emise NO_x ze zařízení zvyšovat, tato skutečnost by se měla promítnout v hodnocení kritéria údaje o emisích dle metodiky MŽP. Zpřísnění emisního limitu pro NO_x by tedy přinejmenším v případě bloků B3 a B4 mělo být zcela bez dodatečných nákladů na straně provozovatele. Příliš benevolentně stanoveným emisním limitem pro NO_x tedy krajský úřad **postupoval v rozporu s prvním rozhodnutím MŽP v této věci**.

2) Doba trvání udělené výjimky je nepřiměřeně dlouhá

¹⁵ Viz dokument Assessment of split view rationales, s. 79: „*The argument that there are no plants in the data set burning European lignite and fitted with SCR or SNCR is valid. Levels proposed in the split view of up to 200 mg/Nm³ are supported with available data from plants without these techniques.*“

¹⁶ Dostupné zde: [https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/\\$pid/MZPPCHG5B97M](https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/$pid/MZPPCHG5B97M).

¹⁷ Informace provozovatele uvedené na str. 6 odborného posouzení.

Výjimka v nejdelší možné délce, tedy 8 let, je nepřiměřeně dlouhá – hodnocení tohoto kritéria dle metodiky MŽP je ostatně negativní. Odvolatel má proto **pochybnosti**, zda je takto dlouhá doba **skutečně nezbytná pro dosažení úrovní emisí spojených se Závěry o BAT**. Obdobně jako u Hg má odvolatel výhrady k závaznému harmonogramu opatření, který krajský úřad uložil provozovateli pro dosažení emisních limitů dle Závěrů o BAT výrokem D.

Tento harmonogram jednak nerozlišuje pokroky v technologiích, kterých je dosahováno v jednotlivých částech zařízení v různém čase. Obdobně jako u Hg by tak mohla být výjimka z emisí NOx **pro bloky B3 a B4 zkrácena o jeden až dva roky** vzhledem k tomu, že technologie SNCR zde byla instalována dříve než na blocích B1 a B2.

Harmonogram navíc poskytuje provozovateli **nepřiměřeně dlouhý čas pro optimalizaci**, ladění a vyhodnocování provozu technologie SNCR. Tyto procesy mají trvat **až do roku 2024**, kdy má být konečně zjištěn reálný stav emisí NOx a účinky SNCR a na základě těchto zjištění má být stanoven potenciálně přísnější emisní limit pro NOx. Např. u **bloků B3 a B4**, kde již byla technologie SNCR zprovozněna v roce 2019, se tak jedná o **5 let vyhodnocování provozu** této technologie. U **bloků B1 a B2** provozovatel na str. 5 odborného posouzení uvádí, že „*probíhá optimalizace funkčnosti technologie, která bude ukončena až po dokončení oprav na blocích B1 a B2 v letech 2021 a 2022.*“ Vyhodnocení vlivu této technologie by tak mělo být možné již v roce 2023, nikoli až o rok později. Zároveň odvolatel namítá, že harmonogram opatření původně předložený provozovatelem byl obdobný pro Hg i pro NOx. Je proto s podivem, že vzhledem k Hg byl krajský úřad v tomto schopen harmonogramu najít dvouletou rezervu a výjimku zkrátit, zatímco u NOx ponechal délku výjimky v původním rozsahu.

Obdobně jako u Hg se i zde nabízí srovnání s dalšími žádostmi o výjimky z emisních limitů. Před krajským úřadem Ústeckého kraje je vedeno řízení o výjimce pro NOx pro zařízení „Teplárna Trmice“¹⁸, kde provozovatel žádá o výjimku z ročního emisního limitu ve výši 300 mg/m³ **do 31. 12. 2022**. Odvolatel je toho názoru, že výjimka pro NOx mohla a měla být krajským úřadem zkrácena, krajský úřad tedy **postupoval v rozporu s rozhodnutím MŽP**.

3) Hodnocení dle kritérií metodiky MŽP bylo provedeno nesprávně

Odvolatel namítá, že krajský úřad se dopustil **nesprávného hodnocení kritéria údaje o emisích** dle metodiky MŽP. Dále krajský úřad přijal **nesprávně zpracované ekonomické hodnocení** a dokonce jednu z chyb ekonomického hodnocení napravil vlastním výpočtem. Tato pochybení krajského úřadu vedla k nesprávnému posouzení výjimky dle metodiky MŽP a způsobují nezákonnost napadeného rozhodnutí.

a) Údaje o emisích (trendy v ročním množství emisí)

Hodnocení dle části 2.2.1 metodiky MŽP – **Údaje o emisích (**)** se zabývá hodnocením trendu absolutních emisí. Krajský úřad v napadeném rozhodnutí (str. 71) uvádí, že „*[r]oční množství emisí NOx v poměru k vyrobené elektrické energii vykazuje díky prováděným opatřením od roku 2016 sestupnou tendenci při zahrnutí reálných emisí období před udělením výjimky a v období výjimky.*“ **Dle metodiky MŽP** však toto kritérium nemá být posuzováno s ohledem na množství vyrobené elektrické energie, ale **pouze dle absolutního množství emisí**. Ostatně, vliv emisí NOx na životní prostředí je rovněž dán jejich absolutním množstvím a není nijak kompenzován množstvím vyrobené energie. Zároveň krajský úřad vůbec neposuzoval skutečnost, že v době výjimky je tendence emisí konstantní a rovněž tedy nelze hovořit o klesajícím trendu.

¹⁸ Viz: [https://www.mzp.cz/ipcc/ipcc4.nsf/\\$pid/MZPPRHFI6BWJ](https://www.mzp.cz/ipcc/ipcc4.nsf/$pid/MZPPRHFI6BWJ).

Údaje v tabulce na str. 9 odborného posouzení ukazují, že absolutní emise zařízení v letech před udělením výjimky kolísají (pokles v roce 2016, nárůst v letech 2017 a 2018, pokles v roce 2019), nelze zde tedy hovořit o sestupné tendenci. Provozovatel tuto fluktuaci vysvětluje rozdíly ve výrobě (MWh) elektřiny, nicméně tento aspekt není dle metodiky MŽP ani z hlediska vlivu emisí na životní prostředí relevantní. Stejně tak v době návrhového scénáře nedochází k sestupné tendenci, neboť emise zůstávají po celou dobu navrhované výjimky stejně vysoké. Toto kritérium je tedy třeba v souladu s metodikou MŽP hodnotit **neutrálně**.

b) Nedostatky ekonomického hodnocení a dopočet ze strany KÚ

Výsledky ekonomického hodnocení je možné zásadně ovlivnit zvolenými vstupy, což se děje i v projednávané věci. Jak již bylo uvedeno výše, MŽP ve svém rozhodnutí (str. 56) provozovateli vytýká, že v ekonomickém **hodnocení návrhového scénáře** počítá pouze s provozními náklady a **neuvádí účetní odpisy na nově instalovanou technologii SNCR**. Takový postup by dle MŽP bylo možné akceptovat pouze v případě, že by poté část nákladů na technologii SNCR nebyla uvedena jako zmařená investice ve scénáři BAT. Provozovatel však toto pochybení nenapravit, v návrhovém scénáři stále nejsou zahrnuty účetní odpisy technologie SNCR (roční účetní odpisy návrhového scénáře jsou 0 Kč)¹⁹ a zároveň jsou v BAT scénáři uvedeny jednorázové odpisy technologie SNCR na blocích B1 až B4.²⁰ Tím dochází k umělému nadhodnocení nákladů na BAT scénář a zkrácení výsledků ekonomického hodnocení.

V tomto ohledu se **krajský úřad ztotožnil s námitkami** účastníků řízení. Namísto aby však provozovatele vyzval k odstranění tohoto nedostatku ekonomického hodnocení, **krajský úřad sám provedl dopočet** nákladů pro jednotlivé scénáře bez odpisů technologie SNCR: „do odpisů návrhového scénáře byl započítány celkové náklady na SNCR uvedené v žádosti (ekonomické hodnocení str. 3) tj. celkem 255 284 339 Kč vč. skladu reagentu za 10 let – SNS se pak vypočte takto 25 528 434 Kč/rok + 2 788 537 Kč/rok = 28 316 871 Kč/rok.“ (viz písm. j) odůvodnění)

Tento postup je dle názoru odvolatele v rozporu s § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci, který stanoví, že splnění podmínek pro udělení výjimky **musí prokázat sám provozovatel** za pomoci odborného posouzení, které předloží. Krajský úřad by sice mohl provést drobné úpravy tohoto posouzení nebo např. opravit chybu v počtech nebo překlep. V projednávané věci však krajský úřad sám zásadně pozměnil strukturu odpisovaných nákladů v návrhovém scénáři. Zároveň krajský **úřad nijak nezkoumal**, jaký vliv na měrné náklady pro redukci 1 t emisí NOx a následné hodnocení podle metodiky MŽP by mělo, pokud by náklady na technologii SNCR **nebyly zahrnuty ani v jednom scénáři**.

Odvolatel celkově v řízení vyjádřil **pochybnosti o struktuře uplatněných nákladů**, např. vzhledem k tomu, že ani v jednom ze scénářů nejsou zahrnuty náklady na energie (0 Kč), ačkoli jak technologie SNCR, tak SCR ke svému provozu elektřinu využívají. Např. dle ekonomického hodnocení (str. 6) jsou **náklady na údržbu technologie** v návrhovém scénáři 0 Kč ročně, zatím co v BAT scénáři jsou náklady na údržbu 71 657 tis. Kč ročně. Tyto údaje se jeví jako velmi nevěrohodné, i z laického hlediska je zřejmé, že alespoň minimální náklady na údržbu by měly být v obou scénářích. **Absence nákladů na údržbu v návrhovém scénáři** opět nasvědčuje umělému podhodnocování nákladů návrhového scénáře ze strany provozovatele. Provozovatel na tuto výhradu účastníků řízení reagoval pouze konstatováním, že „za náklady na údržbu považuje pouze náklady na údržbu nové technologie související se servisními smlouvami,“ což nijak nevysvětluje, proč by u starší technologie SNCR měly být náklady na údržbu nulové. Krajský úřad však toto odůvodnění přijal s tím, že „tímto postupem nemohlo dojít k nadhodnocení scénáře návrhového oproti BAT scénáři.“ (viz písm. t) odůvodnění)

Ekonomické hodnocení (str. 5-6, tabulka č. 4) dále uvádí, že „Roční spotřeba močoviny dle provozních údajů z 22. 11. 2018 při výrobě 4 400 000 MWh a pro **snížení z ročního průměru 200 mg/Nm³ na hodnotu návrhového scénáře 195 mg/Nm³ je 584 t**,“ a zároveň, že „Roční spotřeba močoviny dle

¹⁹ Viz výpočtovou tabulku – Příloha č. 11 odborného hodnocení.

²⁰ Viz str. 3 ekonomického hodnocení.

nabídky při výrobě 4 400 000 MWh a poklesu z úrovně **250 mg/Nm³ na hodnotu 175 mg/Nm³** je odhadována na 1 588 t." Je patrné, že provozovatel v tomto hodnocení srovnává pomyslná jablka s hruškami – v případě návrhového scénáře zvažuje snížení emisí NO_x z hladiny 200 mg/m³, zatímco v případě BAT scénáře je výchozím stavem 250 mg/m³. Tím dochází k významnému nadsazení **množství potřebného reagentu ke snížení emisí v BAT scénáři** a tím také k nadhodnocení nákladů pro BAT scénář.

Krajský úřad tuto výhradu účastníků řízení rovněž přešel s tím, že „vzhledem k tomu, že ze scénáře BAT je zřejmé, že instalace technologie SCR by znamenala nutnost odinstalovat stávající technologii SNCR (protože plnohodnotný provoz obou technologií zároveň je finančně nejnáročnější variantou), která nemá opodstatnění v situaci, kdy je ve scénáři BAT předpokládáno dosažení požadovaných úrovní emisí dle BAT pouze s technologií SCR samotnou, považuje úřad výpočet nákladů na reagent za správný." (písm. v) odůvodnění) Odvolatel s tímto odůvodněním nesouhlasí a namítá, že **referenční hodnotou**, ze které jsou odvozovány redukované emise NO_x, musí být **vždy nejvýše** emisní limit dle přílohy V. směrnice o průmyslových emisích, tedy **200 mg/m³**. S touto logikou pracují také např. výpočtové vzorce (11) a (12) v metodice MŽP. Do nákladů žádného scénáře by potom **neměly být započítány provozní náklady nezbytné k dosažení limitu 200 mg/m³, neboť tyto budou vynaloženy v každém případě.**

Hodnocení ve vztahu k přiměřenosti nákladů pro NO_x dle metodiky MŽP tedy **nebylo možné na základě předložených podkladů provést**. Pochybení provozovatele v ekonomickém posouzení jsou obzvláště nepřijatelná s ohledem na to, že **MŽP již jednou v této věci rozhodovalo a zcela přesně popsalo, jakým způsobem má být žádost doplněna**. Odvolatel proto namítá, že krajský úřad měl buď vyzvat provozovatele k doplnění podkladů, nebo žádost zamítnout dle § 13 odst. 2 zákona o integrované prevenci.

c) Souhrnné hodnocení kritérií dle metodiky MŽP

Ve světle výše uvedených námitek odvolatel shrnuje, že i celkové hodnocení kritérií dle metodiky MŽP pro NO_x z velké míry závisí na ekonomických výpočtech, které však trpí závažnými chybami. Přehled pro jednotlivá kritéria ukazuje tabulka níže:

Hodnocení ve vztahu k životnímu prostředí	Hodnocení (důležitost dle počtu *)
Údaje o emisích (trendy v ročním množství emisí)	Neutrální (**) – viz vysvětlení výše.
Emisní významnost výjimky (celkové emise za rok)	Negativní (***) – ve shodě s hodnocením krajského úřadu.
Emisní významnost výjimky (předpokládané dopady na úroveň imisí)	Negativní (***) – ve shodě s hodnocením krajského úřadu.
Doba trvání výjimky	Neutrální (*) – ve shodě s hodnocením krajského úřadu.
Hodnocení ve vztahu k přiměřenosti nákladů	Hodnocení
Průměrné roční náklady scénáře BAT a návrhového scénáře	Pozitivní? (*) – s výhradou pochybení v ekonomickém hodnocení (viz výše), která mohou mít vliv na výsledek tohoto hodnocení.

Průměrné roční náklady scénáře BAT a návrhového scénáře vztahené na redukované množství polutantu	Pozitivní? (**) – s výhradou pochybení v ekonomickém hodnocení (viz výše), která mohou mít vliv na výsledek tohoto hodnocení.
Významnost rozdílu mezi nákladovostí scénáře BAT a návrhového scénáře	Pozitivní? (*) – s výhradou pochybení v ekonomickém hodnocení (viz výše), která mohou mít vliv na výsledek tohoto hodnocení.
Vynutitelnost a kontrolovatelnost navržených opatření na jiném místě zařízení / na jiných zařízeních	Pozitivní? (**) – s výhradou pochybení v ekonomickém hodnocení (viz výše), která mohou mít vliv na výsledek tohoto hodnocení.
Náklady v oboru	Neutrální-kladné? (***) – s výhradou pochybení v ekonomickém hodnocení (viz výše), která mohou mít vliv na výsledek tohoto hodnocení. (Dále započítáno jako 1,5 * pozitivní.)
Referenční náklady	Pozitivní? (**) – s výhradou pochybení v ekonomickém hodnocení (viz výše), která mohou mít vliv na výsledek tohoto hodnocení.

Z hodnocení je patrné, že ve vztahu k životnímu prostředí je hodnocení výjimky zjevně **negativní (celkem 7 *)**, zatímco z ekonomického hodnocení vychází převážně **pozitivně (celkem 9,5 *)**. Jedná se tedy o mírnou převahu pozitivního hodnocení, toto pozitivní hodnocení je však **založeno na ekonomickém hodnocení, které trpí vadami**, na něž upozorňovalo již MŽP ve svém rozhodnutí. Vzhledem k vyrovnanosti hodnocení je proto třeba ekonomické posouzení zkoumat obzvláště důkladně.

Z hodnocení je zároveň zjevné, že např. **zkrácení výjimky** na délku do 2 nebo do 4 let nebo **zprísňení emisního limitu** by pomohlo převážit hodnocení tak, aby bylo udělení výjimky v souladu s metodikou MŽP. Dle názoru odvolatele tedy krajský úřad **postupoval v rozporu s metodikou MŽP**, když nevyzval provozovatele k nápravě nedostatků ekonomického hodnocení a když nesprávně vyhodnotil kritérium údaje o emisích. Odborné posouzení předložené provozovatelem tak **nebylo dostatečným podkladem pro udělení výjimky** ve smyslu § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci.

IV. Absence pověření odborně způsobilé osoby

Krajský úřad je při rozhodování o výjimce z emisních limitů dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci podle § 11 odst. 2 písm. c) citovaného zákona povinen nechat zpracovat vyhodnocení odborného posouzení u odborně způsobilé osoby. Odbornou způsobilostí dle zákona o integrované prevenci se podle § 6 odst. 1 tohoto zákona rozumí „*pověření právnické osoby nebo fyzické osoby ministerstvem k poskytování odborných vyjádření podle § 11, a to zapsáním do Seznamu odborně způsobilých osob podle odstavce 2.*“

V projednávané věci bylo vyjádření odborně způsobilé osoby zpracováno Českou informační agenturou životního prostředí (CENIA), konkrétně zaměstnankyní Ing. Terezou Skybovou, Ph.D., která se rovněž jako zástupkyně CENIA účastnila ústního projednání věci. Dle **aktuálního zápisu v seznamu odborně způsobilých osob**²¹ však tato zaměstnankyně CENIA **není pověřena MŽP k vydávání**

²¹ Dostupný v portálu integrované prevence, poslední aktualizace 26. 3. 2020: <https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/%24%24OpenDominoDocument.xsp?documentId=C1257B7F0058E304C125704A001AED45&action=openDocument>

stanovisek dle § 11 zákona o integrované prevenci a není zapsána v seznamu odborně způsobilých osob dle § 6 tohoto zákona pro žádnou z kategorií zařízení dle Přílohy 1 zákona o integrované prevenci. Relevantní pověření pro kategorii „1.1 Spalování paliv v zařízeních o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW nebo více“ mají pouze zaměstnanci CENIA Ing. Antonín Hlavatý a Ing. Miroslav Vlasák.

Zápis do seznamu odborně způsobilých osob je konstitutivní a **oprávnění vydávat stanoviska** dle § 11 zákona o integrované prevenci tak **vzniká až zápisem do tohoto seznamu**. Zápis do seznamu je přitom podmíněn složením zkoušky dle Zkušebního řádu pro zkoušku odborné způsobilosti ze dne 26. 4. 2013, č.j. 29029/ENV/13.²² Ačkoli odvolatel obecně nepochybuje o erudici zaměstnanců CENIA, nezbývá než konstatovat, že **požadavek na zpracování posudku odborně způsobilou osobou nebyl v projednávané věci dodržen** a vydané rozhodnutí je tak v rozporu s § 11 zákona o integrované prevenci.

V. Závěr

Odvolatel shrnuje, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 11 a 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci a mělo by proto být odvolacím orgánem změněno či zrušeno. Krajský úřad zejména pochybil, když stanovil výjimku pro Hg i NOx **v příliš vysokém rozmezí** a v **na nepřiměřeně dlouhou dobu**. Zvolený postup tak nevyhovuje podmínce vysoké úrovně ochrany životního prostředí dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci. Krajský úřad zároveň rozhodoval **na základě nedostatečných podkladů**, neboť provozovatel neodstranil nedostatky odborného posouzení, které MŽP identifikovalo ve svém prvním rozhodnutí v této věci.

Odvolatel trvá na tom, že napadenému rozhodnutí předcházelo závažné procesní pochybení, rozhodnutí je věcně nesprávné a nezákonné a proto odvolatel podává odvolání v rozsahu výroků A., B. a D. a navrhuje, aby Ministerstvo životního prostředí jako odvolací správní orgán:

- I. Napadené rozhodnutí v rozsahu uvedených výroků dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu **zrušil a ve věci sám rozhodl** tak, že se žádost provozovatele o změnu integrovaného povolení zamítá,

Nebo alternativně

- II. Napadené rozhodnutí v rozsahu uvedených výroků dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu **zrušil a vrátil věc** správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Vypracováno ve spolupráci s advokátní kanceláří Frank Bold Advokáti, s.r.o.

Obec Veltruby

²² Dostupné zde:

[https://www.mzp.cz/www/ipcc.nsf/732388859A97838BC1257B6000484D89/\\$file/Zku%C5%A1ebn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d%20OZO.pdf](https://www.mzp.cz/www/ipcc.nsf/732388859A97838BC1257B6000484D89/$file/Zku%C5%A1ebn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d%20OZO.pdf).